

Székesfehérvár és Vidéke

Az újság a 130 éves múltú, azonos címmel megjelent napilap utódjaként a 2013-as Szent István Emlékév eseményeihez kapcsolódva jelenik meg.

Társadalmi, közművelődési és szépirodalmi
KÖZLÖNY

Megjelenés:
minden páros héten, csütörtökön
Székesfehérváron
Ingyenesen terjesztve

A TARTALOMBÓL: Helyben történt - 2. oldal • Múltidéző - 4. oldal • Fehérváriak mesélnek - 5. oldal • Civilben - 7. oldal

„Olyan pályafutásom van, amiről gyermekként nem is álmodtam” Beszélgetés a Penna Regia-díjas Csitáry-Hock Tamással

Március 14-én este 8 óra fele, miközben többedmagammal a Vörösmarty Rádióban dolgoztam, csörgött a telefonom. Csitáry-Hock Tamás, aki néhány órával korábban újságírói munkásságának egy jelentős állomásához érkezett, családjával együtt elakadt a hóban és tanácsot kért. Mivel rengeteg hallgató jelentkezett hasonló problémával, egyből bekapcsolta őt is Németh Gábor kollegám adásba, hogy tájékoztatást adjon, merre jár, mit lát. Aztán többekkel ellentétben, szerencsésen visszajutott Székesfehérvárra. Miután éjjel hazaértem a Vörösmarty Rádióból, őt és nagyobbik fiát elszállásoltam lakásomban. Külső és belső viharaink elcsendesítése érdekében elkezdtünk beszélgetni a konyhában. Nem szaporítottam tovább a szót, alább egy interjút olvashatnak Csitáry-Hock Tamással újságíróval, íróval, aki március 14-én a Szabad Sajtó Napja alkalmából ünnepélyes keretek között vehette át a 2013-as Penna Regia-díjat. Székesfehérvár Megyei Jogú Város közgyűlése idén neki ítélte oda az elismerést.

– Mit jelentenek a te életedben a díjak, elismerések?

– Sokan vagyunk, akik nem azért dolgozunk, ténykedünk, hogy elismerésben részesüljünk. Csupán a munkánkat, kötelességünket véghezvük. Ennek ellenére, természetesen jó érzéssel tölti el az embert. Őszintén szólva, három al-

kalommal sikeresen pályáztam és nyertem is díjat rádiós munkám kapcsán. Az embernek jólesik megmérettetnie magát és elismerést kapni azért, amiben munka, tartalom van. Ha pedig kapja az ember, mások ítélik oda neki, az felbecsülhetetlen kincs. Persze utána ugyanúgy jönnek a dolgos hétköznapiak. Ezen

a Penna Regia-díj sem változtatott, de ad egy lökést, biztatást a további munkához.

– Különleges évben vehetted át az elismerést. A 2013-as Szent István Emlékévben. Ahogy neved is mutatja, családi hagyományaid révén is igazi székesfehérvári lokálpatrióta vagy.

– Büszke vagyok arra, hogy fehérvári vagyok, és hogy családom sokat tett a városért. Itt nem csak Csitáry G. Emilre, hanem nagyapámra is gondolok. Az, hogy újságíróként vagy íróként nekem is módomban áll adni az embereknek, és öregbiteni szeretett városom hírnevét, nagy öröm számomra.

– Mikor fogalmazódott meg benned az, hogy újságíró akarsz lenni?

– Semmikor. Ez nem körvonalazódott bennem. Sokféle újságíró van. Nem vagyok az az alkat, ami sokak eszébe jut, ha meghallják ezt a szót; „újságíró”. Nem vagyok nyomulós, erőszakos. Én olyan témákkal szeretek foglalkozni, ami engem is érdekel és az embereket is. A várossal, a város történelmével és az emberek gondjaival. Hozzám ez áll közel. Szerencsére megtaláltam a helyemet a székesfehérvári újságírásban, amibe csak belecsöppentem jó húsz évvel ezelőtt. Különös érzés volt, amikor kiderült számomra, hogy voltak a felmenőim között nemcsak olyanok, akik újságot írtak, hanem saját lapjuk is volt, a Székesfehérvár és Vidéke.

– Említetted, hogy belecsöppentél. Szóval kézenfekvő a kérdés, hogy mibe, hol és mikor?

– Nem szoktam ezt elmesélni, de most megosztom veled. Úgy kezdődött, hogy amikor katoná voltam 1990 januárjában, leszerelés előtt délelőttönként kijártam a városba.

folytatás a 3. oldalon

Hóból is megárt a sok

Valami ilyen érzés lehet, amikor az addig szelíd, jámbor, kezes, kiszámítható háziállat hirtelen neked támad, ellenségeddé válik, az életedre tör.

Ülsz az autóban, és próbálsz előre jutni azon az úton, amit máskor becsukott szemmel is végig tudnál járni, amit jól ismersz, még a kátyúk helyét is pontosan tudod. Ám most pillanatok alatt idegen, ismeretlen, veszélyes tereppé változott. Azt sem tudod, éppen melyik részén vagy, mennyi út van mögötted, és mennyi még előtted. Csak próbálsz előrébb jutni, kikerülni az út szélén álló kamiont, és az átjutás reményében követni az előtted haladót. Aztán egyszer csak vége. Megállt előtted. Persze, nem véletlenül, előtte ki tudja, hányan kényszerültek ugyanerre. Mert látni semmit nem lehet, a szél tombol, hordja a havat, és amikor kiszállsz az autóból, azonnal érzed a bizonytalanságot, érzed a természet erejét, ami pillanatok alatt végezhet veled. És gyorsan visszaülsz a biztonságosnak tűnő autóra. Ám csak látszat ez a biztonság is, hiszen korántsem biztos, hogy bármerre is elindulhatsz vele, arra pedig végképp

nem számíthatsz, hogy bárki is ki tudna szabadítani szorult helyzetedből. Nagy nehezen visszafordulsz, de már ott is álló autó tart fel. Közben emberek szaladgálnak fel-alá, kiabálnak, ki tudja miért. Aztán kiderül: egy elakadt autót kellene továbblendíteni, hogy szintén visszaforduljon a még ilyen körülmények között is ezerszer biztonságosabb városba. Ismét kiszálltok az autóból, hogy segítsetek, ami nagy nehezen sikerül is. Végre elindul a sor. Ám most te kerülsz bajba. Hiába a vadonatúj téli gumi, az autó nem bír a jeges hóval. Próbálsz, nyomod a gázt, mindenféle trükköt bevetesz, mire végre, nagy nehezen elindul. Már csak azért izgulsz, hogy ezen a két-háromszáz méteren ne történjen baj. Aztán fellélegzel, megjelenik a tábla: Székesfehérvár. És innen már sokkal járhatóbb, biztonságosabb az út. Bár, még kérdés, hol töltöd az éjszakát, mikor érsz haza, s vajon a házad épségben van-e még. Ám most egy a fontos: épségben itt vagy újra. Másnapra pedig elhagyott, árokba csúszott autók jelzik, hogy este bizony most is a természet volt az úr...

Csitáry-Hock Tamás

Ritkaságok a Városházán

Bár a Városháza nem kiállító terem, mégis, mostanában több alkotás is várja a látogatókat. Amint lapunk 8. oldalán is olvashatják, itt mutatják be most Csitány G. Emil szobrának terveit, de itt láthatók azok a tervek is, amelyeket Aba Novák Vilmos készített a Városháza seccojához. A képekre tulajdonosa hívta fel a város figyelmét, felajánlva őket a Szent István Emlékév programjaihoz. Így aztán megszervezték azt az emléknapot, amelynek keretében az érdeklődők március

8-án, szakértő tárlatvezetéssel megtekinthették a városban fellelhető munkáit, majd ezt követően Cser-Palkovics András polgármester ünnepélyesen megnyitotta azt a kis kiállítást a seccoval szemközti területen, amely három alkotáson megmutatja az alkotó terveit. A látogatók észrevehetik, hogy a tervek és a megvalósítás között akadnak különbségek, ettől válik igazán érdekessé ez a bemutató. A terveket március végéig láthatják az érdeklődők a Városháza első emeletén.

Új modelleket dolgoznak ki

Döntéshozók számára kíván ajánlásokat megfogalmazni az a projekt, amely most indult három intézmény összefogásával, a Kodolányi János Főiskola vezetésével. A „Társadalmi konfliktusok - társadalmi jólét és biztonság - Versenyképesség és társadalmi fejlődés” című projekt megvalósítására pályázati úton nyert közel 280 millió forintot az a konzorcium, amelyben a Kodolányi János Főiskola mellett a Széchenyi István Egyetem, és az MTA Közgazdaság- és Regionális Tudományi Kutatóközpont Regionális Kutatások Intézete vesz részt.

A projekt keretében a konzorciumi partner intézményekben társadalmi konfliktuskezelés témában komplex alap kutatások folynak, amelyek eredményeként átfogó fejlesztések valósulnak meg HR, kutatómenedzsment és asszisztencia területén. Persze, mint minden kutatásnak, ennek is akkor van értelme, ha a gyakorlatban lehet hasznosítani az eredményét. Jelen esetben egy olyan modell kidolgo-

zása a cél, amely válaszokat ad az elmúlt években kialakult válságra.

„Az egész kapitalista modell, ami a XIX. században jött létre, a jóléti állam modellje dőlt most össze, ezt nyugodtan ki lehet jelenteni” – mondta Dr. Szabó Péter, a Kodolányi János Főiskola rektora. „A tudomány feladata, hogy új modelleket állítson fel, ezeket kutatás után megmutassa a döntéshozóknak, akár cég-, akár politikai vezetői szinten, hogy milyen modellben lehet sikeres a rendszer. Ez a praktikus haszna ennek a kutatásnak, ami nagy tényanyagra támaszkodva fog következtetéseket levonni és ajánlásokat tenni. Az pedig már a döntéshozók felelőssége, hogy ezt mennyiben fogadják meg” – tette hozzá a rektor.

A kutatás eredményét, az ajánlásokat két év múlva kell a záró tanulmányoknak összefoglalniuk. A három intézményben mintegy 150-200 kutató fog a programban részt venni, köztük hallgatók is.

KALOT-születésnapok

Öten 351 évesek

Felsővárosban mindig első volt a munka, ám a kultúrát is megbecsülték. A 19. század végén, a 20. század elején egyre-másra hozták létre az akkori fiatalok az egyleteket, köröket. 1863-ban alakult meg elsőként a Katolikus Legényegylet, 1868. január 1-jén szerveződött a Felsővárosi Olvasókör, 1870-ben jött létre a Székesfehérvári Katolikus Kör, melynek a Szent Sebestyén templom mellett állandó épületet alakítottak ki. 1903-ban a Felsővárosi Római Katolikus Földműves Dalkör született meg.

Mindezekből 2013-ban még működik a Kör épülete Felsővárosi Közösségi Házként, a Dalárda minden évben énekel az egyházi ünnepeken, és szerencsére él a KALOT. A 150 éves szervezetben Fister István, Kálmán Péter után Pásztor István vette át a közösség irányítását, Pista bácsi halála után pedig a Pásztor-család tagjai segítenek a hagyományápolásban. Minden vasárnap idejönnek a mise után a mára már kissé

korosabb „legények”. Beszélgetnek, borozgatnak, kártyáznak, énekelnek, földézik a múltat, s megünneplik egymás név-és születésnapját. A március hónap öt ünnepeltje: *Márhoffer István (82), Mohácsi István (75), Szabó József (74), dr. Csikák Dániel (63), Pásztor László (57).*

Jó egészséget, még sok-sok boldog születésnapot!
Dr. Göde Andrea

Köszönet a városnak

Rendkívüli sajtótájékoztatót mondott köszönetet az időjárás miatt kialakult rendkívüli helyzetben tanúsított összefogásért és segítségért a magánszemélyeknek, szakmai szervezeteknek és a civileknek Cser-Palkovics András, Székesfehérvár polgármestere.

„Nagyon sok Fehérváron rekedt embernek tudunk segíteni. Köszönöm mindenkinek, aki az elmúlt napokban részese volt ennek a nagyszabású összefogásnak. A katonáknak, katasztrófavédelemnek és mindenkinek, aki dolgozott. Nagyon nagy segítséget nyújtott a tájékoztatásban, a koordinálásban a Fehérvári Médiacentrum és a Vörösmarty Rádió. Köszönet illeti a szakmai szervezeteket is, hogy minden erejükkel mozgósítva segítettek a bajba jutottakon, és minden fehérvárinak, aki önzetlenül bármivel is segített az itt ragadt embereknek: akár magánszemélyként, vendéglőként, szálláshelyként,

orvosként” – fogalmazott a polgármester.

A hó fogságába esett emberekről négy helyszínen gondoskodtak. Mintegy 800 embernek biztosítottak szállást, valamint takarót, meleg teát és ételt osztottak a Teleki Blanka Gimnázium és Általános Iskola Sziget Utcai intézményében, a Fehérvári Civil Központban, a Kodály Zoltán Általános Iskola, Gimnázium és AMI épületében, valamint a Vörösmarty Mihály Általános Iskola Farkasvermi úti Tagintézményében. Brájer Éva alpolgármester azt is elmondta, hogy nem csak a melegekben gondoskodtak az itt rekedtekről, hanem az utak mentén is. Az M7-es mellett buszok, személyautók utasai várták, hogy meginduljon a forgalom, őket is ellátták étellel, itallal, és akinek szüksége volt, gyógyszerrel is.

„Mindenki a maga módján segített. A legmegdöbbentőbb az volt, hogy akik itt a város környékén ragadtak az úton, nem voltak türelmetlenek” – tette hozzá az alpolgármester.

Rendhagyó ünnep

Az biztos, hogy ritkán fogadja zord tél nemzeti ünnepünket. A Facebookon keringett egy 1962-es Esti Hírlap fotója, amelynek tanúsága szerint abban az évben hasonló volt az ünnep. Vagyis rendhagyóra sikerült idén is. Bár a hivatalos ünnepségek elmaradtak, mégis, sokak számára igazi ünneppé vált, az összefogás ünnepévé. Erről is beszélt lapunknak

Központot, ahol a portás egyedül volt a befogadott mintegy 270 emberrel. Így indultam el. Mire odaértem, már volt, aki hozott étellel, megjelent néhány civil szervezet, szölkünk a barátainknak is, és elindult a Vörösmarty Rádióban és a Facebookon a kampány, aminek következtében egyre többen hoztak élelmiszereket a palacsintától a frissen sült kenyérig sok

Farnady Judit, a Civil Centrum Közhasznú Alapítvány ügyvezetője, aki pénteken koordinálta a segítséget. Ugyanis előző nap többek között a Fehérvári Civil Központot jelölték ki a városban rekedt emberek elszállásolására. Aztán pénteken egyre több és több élelmiszer és egyéb adomány érkezett, többek között pelenkák, törülközők, tisztálkodó eszközök. Így a központ szép lassan városi elosztóhellyé is vált.

– Péntek reggel kérte egy ismerősöm, hogy segítsék egy fiatalembernek, aki elakadt a városban, és úgy tudja, hogy a Civil Központot jelölték ki egyik helyszíneként a városban rekedt emberek elszállásolására. Akkor kezdtem el gondolkodni, hogy mit kellene csinálni – meséli Farnady Judit. – Felhívtam a Civil

mindent. Aztán ahogy egyre több élelmiszer érkezett, egyszer csak elosztó helyé is vált a Civil Központ, így szerveztünk önkéntes csapatot a buszpályaudvarra, akik oda vittek élelmiszert, de érkeztek olyanok is, akik terepjárókkal járták a város külső területeit, és vitték az étellel. Igazán jó volt az együttműködés, a katasztrófavédelem, az önkormányzat, a civil szervezetek, és a város lakói között. És emberileg számunkra is rengeteget adott ez a két nap, nagyon jó volt így az ünnep. Sok pozitív visszajelzést kaptunk, amire mi, civilek nagyon ki vagyunk éhezve, és itt most hirtelen nagyon nagy tömegben, sok embertől jött a hálás köszönet, ami hatalmas erőt tud adni. Tényleg az egyik legszebb ünnep volt így. Jó volt megélni ezt az összefogást.

„Olyan pályafutásom van, amiről gyermekként nem is álmodtam”

Beszélgetés a Penna Regia-díjas Csitáry-Hock Tamással

folytatás az 1. oldalról

Gyakran beültem órák rokonom Koroncay Péter órásműhelyébe, és jókat beszélgettünk. Akkoriban a szemetek általában be szoktak kopogni az emberekhez – némi aprópénz reményében – boldog új évet kívánni. Rokonommal is ez történt, de ő nem adott nekik, mire érkezett a válasz: „Na majd meglátja, hogy mi is, hogy visszük el a maga szemeté!” Ez megfogott és megirtam pár sorban. Szegedi Kovács György barátom segítségével ez az írásom megjelent a Fehérvári Hét című hetilapban. Nagy élmény volt látni nyomtatásban a nevemet. Annyira belekesültem, hogy elkezdtem írogatni és Csathó Barna – aki akkor főszerkesztő helyettese volt a lapnak – megkért egy riport megírására. Ez volt talán az első komolyabb kutatómunkát és riporteri tevékenységet igénylő írásom. Így indult a pályafutásom. Később a Fejér Megyei Hírlapnál Zsiday Csaba a gazdasági rovat vezetője adott nekem lehetőséget és tanácsokat. Nagyon jó tanítómesterem volt. Rádiósként az Adventista Világrádiónál kezdtem el dolgozni 92-ben, de a helyi sajtóban is mindvégig jelen voltam.

– *Úgy tudom, hogy karrieredben egyfajta vízválástólként beszélhetünk a 94-es évről.*

– Hallottam, hogy Fejér megyében indulnak helyi rádiók. Megkerestem Rockenbauer Lajost, a Kodolányi János Főiskola akkori főigazgatóját, aki főállást kínált az induló Vörösmarty Rádióban. Aztán mikor egy év után átalakították, és elkerültem onnan, 95 nyarán, Nagy Judit hívott a Fehérvár Tv-hez. Hosszú időt töltöttem ott, de közben 99-ben Virágh Ildikó a Vörösmarty Rádió főszerkesztője visszahívott a rádióba. Ekkor 2004-ig párhuzamosan dolgoztam a két médiumban. Utána csak rádióztam egy ideig és Dávid Erzsinek köszönhetően a Fehérvári 7 Nap-ba írhattam.

– *A Vörösmarty Rádiót követően, ha jól tudom egy rövid önkormányzati kitérő után jött a Katolikus Rádió.*

– 2011-ben egy nyertes frekvenciát követően döntöttek úgy, hogy Székesfehérváron létrehoz a Katolikus Rádió egy helyi szerkesztőséget. Itt helyi koordinátorként dolgoztam.

– *Ez egészen most februárig tartott, és köz-*

ben elkezdtél foglalkozni egy újsággal, és ismét lehet a Vörösmarty Rádió frekvenciáján a 99,2-n hallani a hangodat.

– Tavaly nyáron kommunikációval foglalkozó szakemberekkel megalapítottuk az Alba Civil Média Szociális Szövetkezetet. Ennek köszönhetően november környékén jött a lehetőség, hogy feltámasszuk a Székesfehérvár és Vidékét. Ezzel egy nagy álom vált valóra, hiszen ez a lap valamikor dédnagyapámé volt. Decemberben jelentkeztünk is az első lapszámmal. Ugyanakkor a Vörösmarty Rádióval együttműködve a civil szférával kapcsolatos műsorokat gyártunk. Ezek hétvégenként hallhatóak, és a környezetvédelemtől elkezdve az esélyegyenlőségén át a fogyasztóvédelemig számos témával foglalkozunk.

– *Most, hogy megkaptad a Penna Regia-díjat, hogyan tekintesz vissza eddigi karrieredre? Miért éri meg újságíróként dolgozni szerinted?*

– Gyermekként nem gondoltam volna – csak, hogy néhány nevet említsek –, hogy találkozhatok és interjút készíthetek Faludy Györggyel

vagy Habsburg Ottóval. Olyan dolgok részese lehettem, olyan dolgokat láthattam, ami a legtöbb embernek nem adatik meg, hálás vagyok a sorsnak, hogy erre a pályára tévedtem. Ahogy beszélgetésünk elején is mondtam, nem szabad most hátrádolni. Sok tervem, ötletem van. Ebben az évben szeretnék kiadni 4 vagy 5 könyvet.

– *Akkor végül térjünk is rá írói karrieredre.*

– Úgy érzem, sokakat megmozgat, amit írok. Ugyan nem vagyok rock sztár, de büszkélkedhetem egyfajta rajongótáborral. Amikor 2010-ben megjelent a Mosolyhíd, nem gondoltam volna, hogy másodszor is ki kell adnom, mert akkora az érdeklődés iránta. A 4. könyvem is készül, amit felajánlottam egy országos kiadónak, mert nem tudok olyan nagy példányszámot produkálni, mint amekkorára igény mutatkozik. Őszintén szólva, annak ellenére, hogy vonzott az újságírás, mindig is író akartam lenni. Most ott tartok, hogy egy sokat idézett szerző vagyok. Furcsa ezt kimondani, de olyan pályafutásom van, amiről gyermekként nem is álmodtam.

Heiter Dávid Tamás

Kódolt városnézés

Lehet, hogy elfelejthetjük a vaskos útikalauzokat és elég lesz egyetlen okostelefonnal a kezünkben világot látni? Jó, persze azért a könyveket se felejtjük el, ám ha városnézésre indulunk, mennyivel könnyebb, ha nem kell a kötetet is magunkkal vinni, csak az okostelefont. Na de hogy miért lehet elég ehhez a telefon?

Nos, a modern technika teszi ezt lehetővé. Mégpedig az egyre több helyen felbukkanó QR-kódok. Ha van nálunk okostelefon, és van internet kapcsolatunk, akkor a kód elvezet arra a weboldalra, ahol az adott témáról bővebben is olvashatunk. Ezt a lehetőséget használja ki most el a „Királyok Városa – mobiltelefonos városnézés Székesfehérváron” című projekt, amelynek keretében harmincyolc helyszínen helyezték el a QR-kódokat tartalmazó táblákat. A kezdeményezés is arra hivatott, hogy a város erősíteni tudja a Budapest és a Balaton közötti fekvésből adódó lehetőségeket.

„Gyakran kaptunk észrevételt arra, hogy ha valaki vasárnap délután elsétál a Nemzeti Emlékhely mellett, az honnan kaphat információt a hely történetéről. Örülök neki, hogy a technika segítségével immár bármikor megismerhetjük, hogy milyen köveken járunk, vagy éppen mi rejlik a kövek mögött. Biztos vagyok abban, hogy nemcsak a turisták, hanem a székesfehérváriak is ki fogják használni a lehetőséget, hogy jobban megismerjék otthonukat.” – mondta Cser-Palkovics András polgármester a projektet bemutató tájékoztatón. Török Péter ötletgazda beszélt arról, hogy a QR-kódok révén az Emlékhelyhez kapcsolódóan a város 38 helyszínén ugyanennyi látnivalóra hívják fel a figyelmet. Kikerültek a QR-kódokat tartalmazó táblák, amelyek mobiltelefonokkal leolvashatók, és azonnal információkat nyújtanak az érdeklődőknek az adott helyszínről magyar, vagy angol nyelven. A projekt kidolgozó hangúlyozták azt is, hogy nem rézből készültek a táblák.

A QR-kódos városnézés hivatalosan március 15-én indult, és bár az időjárás ezen a napon sem ünnepi megemlékezéseket, sem kellemes városnézést nem tett lehetővé, a kódok már várják a látogatókat, így indulhat a séta.

Segít a város

Tizenkét millió forinttal támogatja idén Székesfehérvár önkormányzata a Viktória Rehabilitációs Központban működő egészségügyi és szociális ellátások biztosítását. Az erről szóló megállapodást Horváth Klára, a Mozsás-érültek Fejér Megyei Egyesületének elnöke és Cser-Palkovics András polgármester írta alá.

„Székesfehérvárnak fontos a Viktória Rehabilitációs Központ működése és az a szakmai munka, amely ott zajlik. Ezt az eddigi támogatásokkal és az idei évre vonatkozó szerződés aláírásával is bizonyítjuk. Január elsejétől az állam által ellátandó feladat lett ez, ám ennek ellenére 8 millió forint önkormányzati támogatást terveztünk rá. Gyorsan jött a jelzés az Egyesülettől és az Alapítványtól is, hogy ez nem elegendő az éves biztos működéshez, így végül 12 millió forintra emeltük meg a költségvetésben az erre a célra szereplő forrást.” – mondta Cser-Palkovics András polgármester. Emellett a Viktória Rehabilitációs Központ egy felújított EKG-készüléket is kapott a várostól.

Horváth Klára elmondta, hogy a támogatásnak köszönhetően az intézmény továbbra is a megszokott egészségügyi és szociális szolgáltatásokkal tud az ellátottak rendelkezésre állni, és ha ehhez még pályázati úton is sikerül további forrásokat találni, akkor biztosított lesz a központ idei működése. „Az intézmény állami normatívát kap az ellátott szociális feladatokra, ezt egészíti ki az önkormányzati támogatás, valamint az egészségügyi rehabilitációs szolgáltatásokból befolyó összeg.” – fogalmazott Horváth Klára elnök.

AZ ALBA CIVIL MÉDIA SZOCIÁLIS SZÖVETKEZET A NON PROFIT SZERVEZETEK PARTNERE

Kedvezményesen vállaljuk adásminőségű rádiós spotok, televíziós referenciafilmelek, PR cikkek, honlapok, hirdetések, kiadványok, arculatok, kiállítási standok, roll up-ok elkészítését és kivitelezését.

ACM
ALBA CIVIL MÉDIA
Szociális Szövetkezet

8000 Székesfehérvár, Tobak utca 17. • Tel.: 22/781-030; Mobil: 06-30/537-9325 • E-mail: albacivilmedia@gmail.com • www.acmedia.hu

Így emlékeztek ők...

„Fehérvár földje megnyílt és századok szólaltak meg belőle”

1938-ban a nagy király halálának 900. évfordulóját nemzetünk és egész Európa fejedelmi pompával ünnepelte. Erre az alkalomra átásokat folytattak a prépostsági templom területén, és kialakították a kedves, nyugodt hangulatú romkertet. A romkert megvalósítása, Szent István nemzeti sírtemplomának, később királyi temető- és koronázó templomnak feltárása és bemutatása a nemzeti történelemben játszott jelentőségén, szakrális jelentőségén túl városképi szempontból is alapvetőnek bizonyult. Az átások alkalmával talált embertani leleteket közös sírba helyezték. A köznapi kifejezéssel „királysírnak” nevezett közös sírhelyet 1938. augusztus 13-án Shvoy Lajos megyés püspök szentelte be. Az átások jelentőségét és üzenetét fogalmazta meg a címben idézett mondattal Dormuth Árpád, a múzeum későbbi igazgatója.

Nem csoda ezek után, hogy idén, 2013-ban a szent király halálának 975. és a Romkert felavatásának 75. évfordulóján különös ünnepsorozattal emlékezünk. Új kiállításon mutatjuk be a Romkert kialakítása és a védőépület építéstörténetét. Hiszen Gärtner Petra kolléganóm kutatásai során újdonságokra lelt.

Hóman Bálintnak, mint az Árpád-kor neves kutatójának befolyása kellett ahhoz, hogy a püspökség kertjében átások kezdődhessenek. Erre már többször is feltámadt az igény, de a megvalósulás ideje csak az 1938-as ünnepi évi előkészületek sorába illesztve érkezett el. Már a millenniumi ünnepségek hatására 1898-ban Steiner Fülöp püspök tervezte az egykori Nagyboldogasszony bazilika másának felépítését, javaslata azonban visszhang nélkül maradt.

1931-ben Széchényi Viktor főispán, mint a Múzeumegyesület elnöke vetette fel azt a gondola-

tot, hogy „e város szentelt ősi hagyományait nemcsak lélekben kell megőriznünk, hanem gondoskodni kell arról, hogy királyi emlékei napvilágra kerüljenek.” 1934. október 30-án pedig Say Géza indítványozta az idegenforgalmi bizottságban, a Mennybe Felvett Szűz Mária Bazilika még fel nem tárt részeinek megvizsgálását.

A múzeum nagyszabású tervet dolgozott ki. Elhatározták, hogy a feltáratlan és a már Henszlmann Imre által a XIX. században feltárt részeket is megvizsgálják, a romokat konzerválás után bemutatják, a királysírok leletanyagát a bazilika altemplomában helyezik el, és megtalálásuk helyén emléksarnokot emelnek: Erről a múzeumegyesület titkáráként Dormuth Árpád így írt: „*Immár megindult a nagy munka egyrészt a Székesegyház restaurálásával az altemplomban az egykori királysírok elhelyezésére, másrészt a bazilika alapjának újabb feltárására, valamint a királysírok helyén emléksarnok felállítására vonatkozólag.*”

A nagyívű tudományos és a városfejlesztési terveket össze kellett kapcsolni. Így ír erről Csitáry Emil polgármester emlékiratában: „*A püspökség kertjét egy nagy ormóttan fal választotta el a Rákóczi úttól. Ennek a végében állott az egyemeletes Eisenbarth ház, melynek kertje benyúlt a Prohászka parkba is. A kincstár megvette a püspökség kertjének egy részét, a város részéről pedig átengedtük a Rákóczi útnak a püspökség melletti úttestét, és csere útján megszereztük és le is bontottuk az Eisenbarth-házat. Így az átást, melynek első kapavágásánál Shvoy megyés püspök, Hóman Bálint, az Országos Műemléki Bizottság vezetőin kívül én is részt vettem, teljes erővel megindulhatott.*”

Az Eisenbarth-ház megvételéről a város 1935-ben határozott, leszögezve, hogy a 47160 pengő vételárral a testület meg lehet elégedve, mert a tulajdonos azt egyébként nem akarta eladni. Az

Az Eisenbarth-ház, mely a Romkert mauzóleumának helyén állt 1936-ig. A képen az akkori Rákóczi út, Várkörút kereszteződése látszik. Molnár Tibor felvétele

ingatlanhoz tartozó udvari épületeket 1936 elején, az emeletes lakóházat pedig csak az év végén bontották le.

Dr. Eisenbarth Tamás gyermekkori emlékeit egyszerűen így foglalta össze: „*En Szent István koporsója fölött születtem, de én voltam ott előbb. A régi hálószobában, pontosan a mai mauzóleum fölött születtem. Az udvarunk a várfal alatt volt. A park mai védett tiszafája az udvarunkban állt.*”

A püspökterben megindított átások ünnepélyes kapavágására 1936. április 16-án került sor. Az átásokat és a rekonstrukciót Gerevich Tibor és Lux Kálmán irányította.

A Múzeumegyesület a munkálatokat sajátjaként kezelte. Ennek érzékeltetésére említem, hogy folyóirata, a *Székesfehérvári Szemle* 1935. évi második számának belső borítóján ujjongva üdvözli a hírt: „*Megkezdődnek a székesfehérvári bazilika feltárási munkálatai.*” A szervezőmunka élén Marosi Arnold állt.

A város és a megye vezetői is nagy lelkesedéssel kísérték a feltárást. A legtöbbször, szám szerint 29-szer Csitáry polgármester vizitált. A munkák 1936. április 29-étől november 6-áig, tehát 28 héten át folytak, a feltárás összköltsége 26 ezer pengő volt. Hóman miniszter az 1881. évi XXXIX. tc. alapján 1936 decemberében „*a régi székesegyház romjait és az azok közelében feltárt egyéb maradványokat*” műemlékké nyilvánította. Az átásokat és a kertészeti munkákat is a Műemlékek Országos Bizottságán keresztül a miniszter finanszírozta. Ugyancsak az ő szakmai tekintélye segítette hozzá a múzeumot ahhoz, hogy az egész munkába vett területen (a püspökség kertjében és a régi, elbontott falban) található köemlékek a múzeum gyűjteményébe kerüljenek.

Az átások és a konzerválás befejezése után készült el az a nyugodt, a célnak – ti. az emlékek bemutatásának – tökéletesen megfelelő, a városképi kérdéseket is szerencsésen megoldó épületegyüttes, amelyet Romkertnek ismerünk, s amely 2012-ben a Nemzeti Emlékhely-törvény védelme alá került. Érdekes és egyben jellemző is az a mondat, amelyet az ünnepi évet értékelő és összefoglaló országos kiadvány az akkor frissen megvalósult múról mond „*kedves összhátású*”-ként emlegetve a Romkertet. A mauzóleum-épületben kiállított Szent István szarkofágot erre az alkalomra kapta vissza a fehérvári múzeum a Magyar Nemzeti Múzeumtól. A tíz tételnyi vissza-

adott faragvány között első helyen „*Szent István koporsója*”-ként szerepelt, melynek visszazállítását a Múzeumegyesület intézte.

A kialakított védőépület, a Szent István Mauzóleum díszítésére nyerte meg Hóman Bálint közbenjárására és anyagi támogatásával a város Aba Novák Vilmost. Tehát állami megrendeléssel kezdődött a mauzóleum falainak díszítéseként a műalkotás létrehozása. A többi falképet Székesfehérvár város 1938 októberében rendelte meg, és 1939. augusztus 30-án vette át, amely így mintegy 130 négyzetméteres lett. A miniszter az állami megrendeléssel egyidőben a legkülönbözőbb ügyekben segítette a művészt azért, hogy nyugodtan alkothasson. Erről tanúskodnak azok a köszönőlevelek, melyeket Aba Novák a miniszterhez írt.

Aba Novák Vilmos falfestménye legrészletesebben a Szent Jobb és a Szent Korona legendáját dolgozza fel, restaurálása (Hernádi György munkája) és 1996-os beszentelése után ma újra látható. A falfestményeken a művész megjelenteti Berczelli Anzelm Károly versét. Aba Novák Vilmos ezzel a festménytervvel a Szent István festészeti pályázat falfestmény kategóriájának díját nyerte el. Először az északi fal festménye készült el (a Szent Jobb legendája), majd ezt követte a déli falé (a Szent Korona története), a nyugati rész illetve a keleti rész Szent Gellért és Szilveszter pápa történetének megjelenítésével.

Az első falfestmény készítéséről a Székesfehérvári Friss Újság 1938. április 23-án számolt be, ám a vitézavatáson készült amatőr filmrészleten még május 22-én sincsen nyoma. Somkúti-Megyer híradófilmjén viszont, mely az 1938. augusztus 18-ai székesfehérvári országgyűlés elsőrendű dokumentuma, Aba Novák Vilmos – nevének május 22-e után vitéz Aba Nováknak illik írni – kalauzolja a kormányzót a mauzóleumban, amikor is a Szent Jobb legendáját mutatja be. Valóban jól látszik itt, hogy ez a falfestmény már ekkor készen volt, de a többi fal még üres.

Az alkotás élénken foglalkoztatta a közvéleményt. Az alkotót Say Géza, a fehérvári származású neves művészettörténész „*Istenáldotta magyar tehetség*”-nek nevezte. Persze, akinek nem tetszett az épület és a falfestmény, az is véleményt nyilvánított. Az épületet, amely akkor még teljesen nyitott volt, ellenzői lóistállónak csúfolták. A falfestményre pedig dr. Baróth Ernő szerint csak azt mondták: „*Hagyd abba Novák!*”

Demeter Zsófia

A romkerti átások megkezdésekor készült kép: Csitáry Emil polgármester és Széchényi Viktor főispán. 1936. április 16.

Titkos helyek 4. Kincsek

Van egy hely, van egy alkalom, ahol, és amikor Székesfehérvár egyszer egy évben megmutathatja, milyen kincsekkel, titkokkal, élményekkel várja a városba látogatókat. Persze, nem csak Székesfehérvár, hanem az ország minden olyan települése, amelyik feltűnik az Utazás Kiállításán. Úgyhogy a verseny erős, tehát a kínálatnak vonzósnak kell lennie. Mégpedig nemcsak a turisták, nemcsak a szakmai szervezetek, hanem az itt élők számára is – hiszen a fehérvári turisztikai szakemberek évek óta dolgoznak azon, hogy a város lakóival is megismertessék azt a helyet, ahol élnek.

Az idei Utazás Kiállításán, február végén Fehérvár önálló standon mutatkozott be – szemben az elmúlt néhány évvel, amikor a Közép-dunántúli Régió standjának részeként ismerkedhettek a várossal a kiállítás látogatói. Az idei kínálatot jól jellemzi, hogy az önálló stand is szinte kicsinek bizonyult, annyi mindent akart a város megmutatni a Szent István Emlékév eseményeivel kapcsolatban. Szent Jobb körmenet, Koronázási Ünnepi Játékok, mobiltelefonos városnézés – és persze maga a város, amelyet már csak a hangulata miatt is érdemes felkeresni.

Az Utazás Kiállításán F. Szegő Krisztínával, a székesfehérvári Turisztikai Közhasznú Nonprofit Kft. vezetőjével beszélgettünk. Ezúttal Budapest – de természetesen Székesfehérvárról.

– Az idei Utazás Kiállítás neked személy szerint hányadik a praxisodban?

– Személy szerint a harmadik – viszont az első olyan alkalom, amikor egy önálló stand házigazdásnyaként vagyok itt. Pontosabban házigazdáként van jelen a Tourinform Iroda, mint TDM-szervezet. Az eddigi években a Közép-dunántúli Régió standján voltunk jelen egy-egy pulttal – úgyhogy ez most egy egészen másfajta feladat. Ez nagy dolog az életünkben, és a város szempontjából is ráerősít arra, hogy a 2013-as év kiemelt évnek számít, a Szent István Emlékév kapcsán.

– Az előző két esetben a közös standokon mindig az volt a baj, hogy kevés a hely. És ez most sincs másképp...

– Így van, mert bár nagyobb a stand, de nagyobb a kínálat is. És úgy tűnik, az érdeklődés is nagyobb: már az Utazás Kiállítás első, szakmai napján is sokan voltak. Nekünk egyébként talán ez a leglényegesebb nap, hiszen ilyenkor tudunk beszélni a szakmai partnerekkel. Keresnek minket az utazásszervezők, a médiaszolgáltatók – nagy és folyamatos az érdeklődés mind a kínálat, mind pedig Székesfehérvár iránt.

– Nyilván körülmények a többi standon is. Ilyenkor a fő feladat a többi városnak „eladni” Székesfehérvárt, vagy megnézni, hogy mit lehet tanulni esetleg?

– Mindkettő ugyanolyan fontos. Az Utazás Kiállításnak az elmúlt években, évtizedekben kiemelt jelentősége volt, hiszen nagyon sokan itt döntöttek el, hová utazzanak – a családok, magán-személyek itt tervezték meg a nyaralást. Az utazási szokások vizsgálatából

mostanra kiderült, hogy ezeknek a kiállításoknak ilyen szempontból már kisebb a jelentőségük: hamarabb születnek meg a döntések, főleg az interneten közvetlenül foglalható szállások, programok miatt. Ugyanakkor a szakmai jelentőség nem csökkent, sőt, valójában az egyetlen olyan alkalom az évben, amikor az ország települései bemutatkozhatnak. Ezért is vagyunk nagyon boldogok, hogy egy szép és látványos standdal lehettünk jelen. Természetesen minden évben körülnézünk, hogy ki az, aki fejlődött, ki az, akinél jó ötletek vannak. Próbálunk jó példákat ellesni, és bízunk benne, hogy minket is figyelnek.

– Beszéljünk Székesfehérvárról. Ha érkezik valaki hozzád, Szegő Krisztína székesfehérvári lakoshoz, és azt kéri, mutass meg egyvalamit, amire büszke vagy a városban – hová vinnéd?

– A Hiemer-házba. Ez teljesen egyértelmű, szakmailag is és magánemberként is. Egyébként évek óta azon dolgozunk, hogy ha valaki Fehérvárra érkezik, akkor a „fogadószoba” nem lehet más, csakis a Hiemer-ház. Ezen belül is persze a Tourinform Iroda és az ajándékbolt – hiszen mi a város házigazdájaként szeretnénk mindenkit üdvözölni és ellátni információkkal. Fontos lenne, hogy aki ide látogat, ne egymaga próbálja a

várost felfedezni, hiszen akit mi vezetünk végig, számos olyan rejtett kincset is láthat, amit egyedül nem is találhatna meg. Fehérvár hangulata adott, de a város nem adja meg magát olyan könnyen: tudni kell felfedezni.

– Személy szerint mi az, ami megfogott a Hiemer-házban?

– Számomra nagyon felemelő érzés ebben az épületben dolgozni. A mai napig, ahányszor végigmegyek a házban, a folyosókon, mindig érzem, hogy jó itt lenni. Bárki érkezik hozzánk, csak mutatunk egy kis részt a házból, és máris érezzük rajta az áhítatot, a rácsodálkozást.

– A munkahelyi környezet tehát több mint megfelelő – de azért sokat vagytok ott. Bár ágyatok még nincs...

– Szoktunk viccelődni vele, hogy végül is van két lakosztály, hogyha nagyon elhúzódná a munkanap... Sokat vagyunk bent, igen. A tavalyi évben igyekeztünk bevezetni egy olyan nyitva tartást az irodánál és az ajándékboltnál, ami szinte teljes egészében lefedte a kiemelt időszakokat – a hétvégeket, az ünnepnapokat, a városi rendezvények idejét. Fel kellett mérnünk, hogy mik a valós igények, és ezek alapján idén optimalizáltuk a nyitva tartást. Hiszen amikor tudjuk, hogy

büszkék vagyunk rá, akkor biztos, hogy többen és hosszabb időre fognak hozzánk jönni. Pontosan ezért a helyiek számára is kínálunk programokat: például a Városháza bemutatását, városnézéseket idegenvezetővel – szóval sok lehetőséget arra, hogy megismerjék a saját városuk kincseit. Hogy érezhessék azt a rácsodálkozást, amit más városokban, turistaként annyira szeretünk megtapasztalni. Mert ha rászánjuk magunkat, hogy turisták legyünk a saját városunkban, akkor ugyanezt az élményt itthon is átélhetjük.

– Még valami, így a beszélgetés végén. Mi az első dolog, amire úgy emlékszel, hogy téged megfogott Székesfehérváron? A Hiemer-ház most természetesen nem

biztosan jönnek turisták a városba, akkor nekünk biztosan a rendelkezésükre kell állnunk.

– Azt mondd: meg kell mutatni a kincseket, amiket a város őriz. A turistáknak – vagy a fehérváriaknak is?

– A fehérváriaknak is, természetesen. Évek óta dolgozunk azon, hogy rávegyük az itt élőket: legyenek turisták a saját városukban. Amikor én elkezdtem ezt a munkát, azt mondtam: szerintem egy szervezet minden tagja, ilyen értelemben egy város minden lakója marketinges egy kicsit a maga módján. Ha népszerűsíteni akarunk egy várost, akkor minden egyes lakója is üzenetet közvetít. Aki vendégként érkezik, és látja az embereket, már az ő közérzetük meghatározza a hangulatát. Ha megkérdez valakit, hol talál egy nevezetes épületet, a helyi lakos pedig nem tudja, mert nem ismeri a városát, az is egyfajta üzenet. A látogatói kutatásokból egyébként egyértelműen kiderült, hogy a Fehérvárra turistaként érkezők döntő többsége legfontosabb motivációját az azt jelölte meg, hogy székesfehérvári rokonát, ismerősét látogatja meg, vagy az ő ajánlására érkezett. Vagyis: ha mi magunk ismerjük a várost és

érvényes válasz, hiszen csak pár éve, hogy újra büszkék lehetünk rá...

– Lehet, hogy ez most kicsit szokványos, vagy kicsit „csajos” válasz lesz – de persze a Bory-vár. Ez nyilván ilyen gyerekkori, romantikus dolog...

– Legalább egyszer minden fehérvári lány megtervezi fejben az esküvőjét a Bory-vár udvarára...

– Ez nyilvánvaló, még akkor is, ha nem voltam esküvői fotózáson a Bory-várban. Viszont volt néhány nagyon izgalmas kalandom ott. Még a Fehérvár Televízió riportere voltam, amikor egyszer például egy divatbemutató rendezvényt szerveztünk oda, csodálatos iparművészeti ruhákkal. És az is emlékezetes, amikor egyszer maga Ágoston Béla vezetett körbe a várban, és mesélt Bory Jenőről, a hatalmas munkáról, amivel felépítette a várat, a temperamentumos feleségéről, aki időnként cseréptöréssig vitte a veszekedéseket, az olthatatlan, nagy szerelemről. Talán ez volt, ami megalapozta a máig létező érzelmi kötődésemet. Mert az ilyen történetek pontosan erre valók...

Török Péter

Ludvig

PAPÍRGALÉRIA

Házasulandóknak

Esküvői meghívók
menü- és ültető kártyák
vendégkönyvek
fényképalbumok

**Kézműves ajándékok
kedvelőknek**

Bőrkötésű naplók
kézműves szappanok, gyertyák
díszdobozok – csomagolópapírok

Művészeti ajándékok keresőknek

Festmények, kisplasztikák, rézkarcok, fotográfiák,
akvarellek, sorszámozott művészi nyomatok

Tanároknak – diákoknak

Különleges ballagási ajándékok

Egyedi ajándékok készítőknak

Képeslapok, idézetek, jókívánság kártyák
oklevelek, emléklapok

Elérhető áron

Székesfehérvár, Oskola u. 11. • www.papirgaléria.hu • 06-20/9675-237

Nap, a költő és zenész

Nap, vagyis Török-Zselenszky Tamás. Jó volt vele találkozni a Királykút Emlékházban, jó volt hallgatni nyugodt, békés, a szeretetről szóló szavait és dalait.

Már Eleven Hold-beli életszakaszában, s azóta az un-plugged korszakban is egybemosódnak nála a határok: dalszövegei líraiak, verseinek egynémelyike könnyen dalolható. (S mit ad Isten! Amikor ezeket a sorokat írom, Nap épp akkor osztja meg a Facebook-on Cipő, vagyis Bódi László halálhírét. Egy olyan zenészt, akihez ugyancsak közel állt a líraiság. Hiszen pl.: „Ezt a földet választottam”...)

És Török-Zselenszky is ezt a földet, ezt a házat választotta. Számára fontos értéket jelent a hit, a magyarság eredete, kultúrája. Igaza van

Szegedi Kovács Györgynek, aki ezt írta a Vörösmarty Társaság kiadta Szívrák c. Zselenszky-kötet köszöntőjében: „Azonnal megfogott a hótiszta saját hang, az a bizonyos mélyből fakadó, a minden más hangtól megkülönböztethető élő forrás.” Igen, a fehérvári esten is ez a tisztaság áradt minden egyes szóból és akkordból. Mint ahogy ez árad Csak úgy vagyok c. verséből is: „Felülről fújó szél vagyok, / fakadó rügynek dúdoló, / jégfelszint vízzé nyaldosok. / Felülről fújó szél vagyok.”

Persze nemcsak ez a finom líraiság jellemzi műveit. Van, ahol a naturalisztikus vonások erősödnek fel. Így lesz teljessé eddigi életműve. Amiben még sok szellemi ajándék szület-het meg.

Bakonyi István

Nap, mint Nap

Néhány nappal azután, hogy eldől ki képviseli hazánkat az Eurovíziós Dalfesztiválon, városunkban járt – egészen pontosan a Királykút Emlékházban – Török-Zselenszky Tamás, becenevén Nap. A székesfehérvári kötődésű költővel, zenésszel Bakonyi István irodalomtörténész beszélgetett, ahogyan az elején szigorúan leszögezték, minden konkrét indok és apropó nélkül. Én bevallom, nem azért érkeztem a szerzői estre, hogy írjak róla, pusztán a kíváncsiság vezetett oda. Aztán mikor vége lett, és hazafele utaztam, rengeteg kérdés fogalmazódott meg bennem. Szóval felvettem a kapcsolatot Zselenszkyvel, és az eredményt itt olvashatják. Kedves tanárom Bakonyi István szellemes köszöntőjét idézném ajánlásul az alábbi interjúhoz: „Jó Napot kívánok mindenkinek!”

– Szerzői ested első felénél egy zavarban lévő embert láttam, aki sok mindenről akar beszélni, és éppen ezért keveset mond. És akkor előkerült a gitár és mindaz, amiről addig hallottunk és kaotikusnak tűnt, hirtelen igazolást nyert, összeállt egy egészé. Hogyan éled meg az alkotást, a szereplést és a kettőt együtt?

– A legkevesebb szóval a legtöbbet mondani, a lehető legszebben, be nem avatkozva, csak felmutatva, elérhetővé téve, rendelkezésre állva, gondoskodva. Az alkotás, előadás szórakoztat is, és örömmel tölt el, de van egy hivatás-dimenziója is. Mindkettővel elbírok, és mindkettőt imádom megélni. A szemek csillogása a legnagyobb fizetség.

– Vallásról, vallásokról rengeteg szó esett. Szóba került többek között a kereszténység és a buddhizmus is. Te minden hiszel?

– Abban hiszek, miben Isten hisz, az félút, ha csak Benne. Abban hiszek, hogy az Emberek egyenként bölcsékké lesznek, és a bölcs embereknek jó társadalma kerekedik. Nem létezik győztes forradalom, csakis a szellem forradalma. Csupán egyetlen szabadságharc szabadíthat fel: a bölcsesség, szeretet, világosság és élet megélése és odaajándékozása. A dolgunk a gyógyítás. Ez vallástól független; ez a vallás abszolútuma. Aki a tudomány, a vallás, a politika, a rendszerek abszolútumává lesz, majd ebben a minőségében a világhoz gondoskodón odafordul, és önmagát segítségre adja, az egyetlen jó melót végzi a Multiverzumban. Jómagam nem érzem méltónak magam erre, de, ha egész életemben azt kérdezném, vajon méltó vagyok-e rá, akkor nem cselekedhetném... Egyelőre csotrogányul megy, de elkezdtem valamit, és még lehet belőle cserebogár.

– Ejtünk néhány szót az Eleven Holdról is! Sokan nőttünk fel itt Székesfehérváron is a zenédre, zenétekre. Aztán amilyen hirtelen jött a siker, úgy tűnik olyan gyorsan is távozott. Mi történt veletek? Veled? Az Eleven Holddal?

– Nekik céljaik, nekem dolgom volt, van, lesz. Hálás vagyok, hogy volt egy szakasz, amin egyeztettem a dolgom a céljaikkal. A barátjuk maradtam, és a legjobbakat kívánom. Mindenkinek csak ajánlani tudom a jelenlegi Eleven Hold munkásságát. A „sikerről” annyit, hogy relatív.

– Hogyan látod, mi lehet ennek a „tömegtermelt emberekkel tömegtermelt dolgokat csináltatunk, amiket aztán ugyanilyen emberek fogyasztanak” mentalitásnak az oka és célja napjainkban?

– Mária Terézia azt mondta, hogy az oktatást olyanná kell alakítani, amely nem életrelvő embert, hanem jó alattvalót termel. Ez a fajta

Török-Zselenszky Tamás

Virágos könyörgés ellenfeleinkért / ének

*Pistis Sophiának sirámódásáról
zengem énekeket szívváltozásáról;
tizenkét éonból szabadulásáról,*

*tizenharmadikba megtérüléséről,
abból teljes, eggyé minősüléséről.*

*Tanújál állok folyamodásának;
Krisztushoz intézett himnusz-szólásának,
hányattatásának, próba-állásának,*

*aláülésének, kegy-elnyerésének,
Parakléta által áttemelésének.*

*Megszólítalak Téged, kínokból kimentett:
Világosságból és Életből keresztet
vételezőt, hordót, elnyerőt, jó szentet!*

*Járj közben miértünk Krisztus Királyunknál,
minden magyaroknak édes példájánál!*

*Úgy intézem én is kérő szózatomat,
mint intézted egykor ezer szép szavadat
Első Rejtély felé; telj-akarodat,*

*Világnak Világát kérő énekedet.
Virágnak Virágát sóvárgom itt, Veled.*

*Mentsetek meg ellen fondorkodásától,
élet ellen való ármánykodásától!
Legyünk láthatatlan szemük előtt máttól*

*Jézus fogj, ne engedj szíved rejtékétől;
aranyfény-szárnyaid és ölelésétől!*

*Oldozz minden vallás részrehajlásától,
hatalmat szomjazók vámpírkodásától,
birtokot éhezők által bántásunktól!*

*Oszolj, árnynép, ki a látó szemünkön ül!
Széledj, keselyűhad, ki víjjsz kincseink körül!*

*Másikféle kincs ez nem Te kívánalmad;
elmúlik az arany, de mi ékünk marad!
Mert az ékünk Ég, s Föld, mely lélekkel virrad,*

*az Egy Szellem, Kiben minden élön forgand.
Belül hordozzuk Őt, s Ő is bévül fogad.*

*Nem miénk e föld, mert inkább mi vagyunk az
élve élő ország; nem miénk a hant, s gaz!
Mi vagyunk az övé, kis szívünk irgalmaz.*

*Ármány kihalsz, mihelyt az utolsó igaz!
Ám, míg élünk, kegyvel Te is épen állhatsz.*

*Fogadd bocsánatunk, s felmutatásunkat!
Vedd testvéri jobbnak, lelkiünk étke illat,
szív-szomjat lám, csakis hő szeretet olthat!*

*Gyöngyöt mélyből lásd, csak jó halász emelhet;
lelket szívből csak a Napkirály, Ki menthet!*

*Nyugat Buddhája légy; Kelet Krisztusa légy!
Földön lépő Ég, és Égben lépő Föld légy!
Étkül adtuk testünk, naggyá nő, erőt végy;*

*tettünk magunk fölél, emeltünk: bölcsés érij!
Gonosz porhüvely-rab, vélünk Egybe megtérj!*

*Húsunk érted adtuk, érted is szól dalunk;
édes ellentársunk! Tündöklő fénymagunk
által erő táncol rajtad, légy háttársunk,*

*kedves ellentétünk, egészítő másunk!
Egymás kiváltóvá tett hű világunk.*

*Érted is könyörgök Pistis Sophiához,
szoktasson vérinktől, vezessen szavamhoz!
Anyagba fül mind az, ki anyagot halmoz.*

*Bölcsesség laktat csak megelégedésig;
aranyközép mérték visz csak ébredésig.*

*Világosság-sólyom váltsd meg ellenségem!
Tedd lelki gazdaggá, hogy népem ne féljen!
Áldd meg bölcsességgel, kincse égi legyen,*

*majd aztán énram is kedves gondod legyen!
Fogadj családoddá, s szíved lakként vegyem!*

*Add régi ruhámat! Első Szeretőmet –
hadd élhessem újból Öreg Istenünket!
Ültesd asztalodhoz örök, s új népedet!*

*Vedd mellekre Őket, ahogyan engemet!
Örvendjünk az útnak, aminek vége lett!*

*Ocsúdhasson mindünk, im, az új életnek!
Örökölhessék a Földet szép szelídek!
Mennyet meg a most már egészülő részek;*

*szem lát részt, a szív meg egyes Egyet.
Szem lát részt, a szív meg egyes Egyet*

„oktatás” nem csak iskolában történik, hanem a médiumok által is. Ebből a mókuserékből a szülők, a barátok, az éggel szerződött alkotók tudnak kizökkenteni valakit. Hajrá!

– Az imént felvetett nehézségeket is számba véve: van olyan, amit megbán-tál eddigi karriered során?

– Nem. Majd húsz évet átzüllöttem a szerettemmel, bekoszolódtam, nehogy félnem kelljen a bekoszolódtástól, és mert hogyan is érdemelhetne figyelmet olyasvalaki, aki nem járt ugyanott, ahol ők. Közülük egy vagyok, és ezt hogyan is bánám! Övük a legnagyobb tisztelt, akik e világtéiben is virágozni akarnak!

– Jelenleg Sopronban élsz, elhangzott, hogy főállású jegyes vagy. Engedd meg nekem azt a kérdést, hogy egy megalkudni nem akaró, a hájához ragaszkodó veterán rocksztar, filozófus, költő, hogyan tud megélni ma Magyarországon?

– A kegyelem mindenkire kiárad; van, hogy szülők, barátok, hallgatóság képeben... van, hogy menyasszonykaként, és „nem csak kenyérral él az ember”. Gondoskodunk, szeretünk.

– Szívrák címmel megjelent 2009-ben a Vörösmarty Társaság gondozásában első versesköteted. Tervezed további kötetek, lemezek kiadását?

– Igen. Most lemezíró ciklusban élek, de Sopron macskaköves utcái, templomai, csuda épületei közt feltételezem, hogy nyakon csíp még az a pár száz vers, ami a levegőben lóg. Utolsókat simítom a nyáron közkinccsé tendő Konstans című akusztikus lemezemen. Társadalomkritika, és szerelem. A puding próbája az evés; majd hallgassátok meg, kiteszem a zselenszkyponthura!

– Visszatérve a székesfehérvári szerzői estedre, hogy keretet adjunk beszélgetésünknek. Ahogyan az első felvetésben utaltam rá, ami először zavartságnak és gátlásnak látszott, az a végén alázatnak és szerénységnek tűnt. Mit jelent ez a két szó a te életedben?

– Eljártható, és már az is dicséretes; de, mint minden, ezek is akkor valósak, ha belülről indulnak, sugároznak ki. Ehhez pedig nem ezeket a tulajdonságokat kell magunkban kifejleszteni, hanem bölcsességre, szeretetre adni magunkat, és ebben az esetben „melléktermékként” adódnak. Nem figyelem magam naphosszat, hogy elég szerény vagyok-e vagy alázatos; azt figyelem inkább, hogy ne teljék el nap jó szándék nélkül.

Heiter Dávid Tamás

A Nemzeti Együttműködési Alap pályázatairól kaptak tájékoztatást a civil szervezetek vezetői

A NEA szakmai pályázatairól adott tájékoztatást a Fejér Megyei Civil Információs Centrum a Fehérvári Civil Központban. A Pályázati partnerségi klub rendezvényén Kriston Renáta tanácsadó mutatta be az idei kiírásokat, majd válaszolt a felmerülő kérdésekre. A tájékoztatórészt vett Juhász László, a Civil Szervezetek tanácsnoka is.

2013-ban a civil szervezetek a tevékenységüknek megfelelően adhatnak be pályázatot a Nemzeti Együttműködési Alaphoz, például a gyermeknevelés, oktatás, képességfejlesztés; valós társadalmi problémákkal kapcsolatos programok; a Kárpát-medencei együttműködés elősegítése; a közbiztonság, polgári védelem fejlesztése és a kulturális rendezvények témakörében. Egyesületek, alapítványok és egyes esetekben szövetségek is pályázhatnak, egy-egy szervezet minimum 200.000 – 300.000, maximum 3-6 millió forint közötti tá-

mogásban részesülhet, a benyújtási határidő 2013. március 25.

„Tavaly több mint nyolcezeren nyújtották be programjukat a Nemzeti Együttműködési Alaphoz, és alig egyharmaduk kapott támogatást. Idén a hat kollégiumnak egyenként 190 millió forint áll rendelkezésére. 2013-ban is szűkösek az anyagi keretek, tehát mindenképpen figyeljenek oda a szervezetek a dokumentumok helyes kitöltésére, és egy kiváló szakmai program leírására” – figyelmeztet Kriston Renáta. A tájékoztató elhangzott, hogy aki nem adott be működési pályázatot, az is jelentkezhet a szakmai pályázatra, csak a regisztrációs díjat be kell fizetnie, erre figyeljen mindenki. Ezen kívül szóba került az is, hogy aki beadott működési pályázatot, az csak ahhoz a kollégiumhoz nyújthatja be szakmai pályázatát, ahova a működését is benyújtotta.

A Nemzeti Együttműködési Alap pályázataiban segítséget nyújt a Fehérvári Civil Központban található Fejér Megyei Civil Információs

Centrum, melynek munkatársai rendelkezésre állnak telefonon a +36-22/504-201-es számon, elektronikusan a cic@echomail.hu címen, valamint a www.fejecic.hu oldalon érhetik el őket. Ezekon kívül speciális tanácsadásban is

részesülhetnek a civil szervezetek hétköznapi délutánonként a centrumban, amikor pénzügyi, jogi, pályázati szakemberek állnak rendelkezésre.

Simon Rita

Pártfogoltak társadalmi integrációját segítő program

2012 januárjában kezdődött a SZITI Szociális Egyesület TÁMOP-5.6.1A-11/4-2011-0006-os számú, „Vissza a jövőbe! Pártfogoltak társadalmi integrációját segítő program Fejér megyében” című projektje, melynek keretében több, pártfogó felügyelet alatt álló fiatal vehet igénybe számos személyiségfejlesztésre irányuló szolgáltatást.

A projekt egy európai uniós támogatással megvalósuló 18 hónapig tartó modellprogram, mely képzési és fejlesztési szolgáltatások biztosítását foglalja magába, valamint alternatív szabadidős elfoglaltságok megismerésére is lehetőséget nyújt a résztvevők számára. A szabadidős kínálatnál kiemelt szempont, hogy a későbbiekben életvitelszerűen is beépülhessen a mentoráltak mindennapjaiba.

Az elmúlt időszakban több mint féltucatnyi tematikus csoportos kompetenciafejlesztő tréning valósult meg, és egy önkéntes csoport is indult. A csoport tagjai prevenció órát,

fórumbeszélgetéseket tartanak az elkövetett bűncselekmény kiváltó helyzetéről, az eljárásról, és arról, hogy mit csinálnának másképp abban a helyzetben. A bevont kliensek számára háztartási, gazdálkodási, pénzügyi ismereteiket fejlesztő foglalkozások segítenek a társadalomba történő visszailleszkedésben, emellett havonta szabadidős programokon vehetnek részt. Egyéni tanácsadók állnak rendelkezésükre több olyan témában, amely nemcsak a problémáik kezelését, hanem meglévő forrásaik pozitív kibontását is szolgálja.

A projekt célja, hogy a résztvevők számára megmutassa azt a sok lehetőséget, örömet, amelyet a különböző típusú elfoglaltságokban találhatnak meg, és közben olyan fejlődés mennek keresztül, amit ők maguk nem is gondolnának.

A társadalom ítéletét gyorsan meg lehet szerezni, de tenni, jóvátenni jóval lassabb és bonyolultabb folyamat.

Krikettel az ifjúságért

Balogh Klaudia életét mindig is a sport határozta meg. A 21 éves székesfehérvári lány édesapjától örökölte a mozgás iránti szeretetét, előbb röplabdázott, majd középiskolás korában a krikett csábította el. Klaudia a pályakezdő fiatalok munkaerő-piaci elhelyezkedését segítő, a Sziti Szociális Egyesület tavaly ősszel indult TÁMOP – 1.4.1.-11/1-2012-0032-es számú, „*Fiatalok Fehérvárért – Pályakezdő munkanélküliek bevonása közösségi feladatok ellátásába*” című komplex programjának résztvevője.

Klaudiát mindig is érdekelte a szociális munka, a fiatalokkal való foglalkozás. Azt vallja, hogy a sport által, játékosan érdemes fejleszteni a gyermekeket, így észre sem veszik, hogy mozognak. A sport nemcsak az egészség megőrzésében játszik fontos szerepet, a gyermekek már fiatal korban megtanulhatják általa a csapatmunkát, és még barátokat is szerezhetnek közben. Amikor meghallotta, hogy elin-

dul a Fialatok Fehérvárért program, azonnal jelentkezett, mert tudta, hogy a projekt által megvalósíthatja álmait. A „Fialatok Fehérvárért – Pályakezdő munkanélküliek bevonása közösségi feladatok ellátásába” elnevezésű program 20 fő pályakezdő munkanélküli fiatal elhelyezkedéséhez járul hozzá, akik gyermekekkel és fiatalokkal foglalkozó intézményeknél, szervezeteknél végeznek majd közösségi feladatokat. Klaudia a magyar női krikett válogatott szövetségi kapitánya és a Magyar Krikett Szövetség női bizottságának elnöke, ezért ezt a sportágat szeretné terjeszteni a fiatalok körében Székesfehérváron is. A krikett Nagy-Britannia kedvelt sportja, a játék során pedig nemcsak az angol szabálynevekkkel, nyelvvel, hanem a britek kultúrájával, a fair play-jel, a tiszta játékkal is megismerkedhetnek a fiatalok. Klaudia mindezen terveit tökéletesen megvalósíthatja a „Fialatok Fehérvárért – Pályakezdő munkanélküliek bevonása közösségi feladatok ellátásába” elnevezésű program.

SZITI Szociális Egyesület
8000 Székesfehérvár,
Rákóczi u. 25.
Telefon: +36 (30) 492-7275

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszechenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

SZITI Szociális Egyesület
8000 Székesfehérvár,
Rákóczi u. 25.
Telefon: +36 (30) 950-1491

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszechenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Vörösmarty Rádió
FM 99,2 MHz

HÉTVÉGENKÉNT
CIVIL
MŰSOROKKAL!

Ahonnán csak törölközőt és egy mandulaszappant vittek el...

Sokszor hallani napjainkban kétbalkezes, ügyetlen vagy éppen csak pórul járt betörőkről, rablókról. Úgy tűnik, nem mai divat ez, hiszen ha elolvassuk az alábbi, 1931-ből származó hírt, hogy ne mosolyodnánk el ezen a balul sikerült betörési kísérleten.

„Székesfehérvárott úgy látszik nem terem babér a betörők számára. Hiába fáradoznak különböző helyeken, hiába „dolgoznak” órákon keresztül a falak kibontásával, szekrények felfeszítésével, munkájuk majdnem minden esetben meddő marad. Fehérvárott még a betörőknek is igen körülményes dolog pénzt találni. Ez után a ritkán feltalálható nemis jószág után kutatott tegnap egy ismeretlen betörő a gázgyárban, ahonnán ma reggel értesítették a rendőrséget, hogy a gyár irodahelyiségében az éjszaka folyamán betörő járt. [...] A tettes, aki a helyzettel ismerős volt, miután a rácsos kerítésen bemászott a gázgyár telepére, a szénberakodó mellett, a padlásfeljárón át feljutott a padlásra s ott a dupla deszkázatu, stukatóros mennyezetet 32x30 cm négyzetben kibontotta s ezen a nyíláson át leereszkedett az irodahelyiségbe.

Olyan pontosan kiszámította, hogy hol van az irodahelyiség teteje, hogy éppen a Wertheim szekrény felett bontotta ki a mennyezetet s ily módon a Wertheim szekrényre ereszkedvén jutott a szobába. [...]

A betörő lent a szobában azonnal dologhoz látott, feltörte az iratszekrényt, az asztalok fiókjait, de ezekben kifizetellen gázc számlákon kívül egyebet nem talált. Erre hozzátalott, hogy kinyissa a páncélszekrényt, amelyben talált volna úgy 400 pengő körüli készpénzt. Egy hidegvágóval próbálkozott egy ideig, majd hogy nem ment semmire, úgy látszik csupán azért, hogy üres kézzel ne távozzon, elvitte az iroda piroscsikos, fehér törölközőjét és a mosdóra tett fehér mandulaszappant, azután ugyanazon az uton, amelyiken jött, eltávozott. [...] A detektívek a betörés színhelyén találtak egy hiányos fogu fésűt és egy ócska zsebtükröt rajta e felírással: Gáncs Pál divatruháza, Székesfehérvár. Arra kö-

vetkezteknek, hogy a betörő fehérvári ember, ujlényomatot is találtak egyébként úgy hogy kézrekerítése biztosra vehető.”

Hét évvel később egy hasonló Wertheim szekrény már nem úszta meg. A kíméletlen kassza-fűrók csekélynek nem mondható, 2369 pengő kézpénzt és 12 darab aranyérmét lovasítottak meg belőle. A rendőrség – „szívósan folytatja a nyomozást” – áll a cikkben.

Ha már rendőrség, akkor a következő írás is érdekes lehet. Manapság nincs olyan ember, aki ne ismerne legalább egy rendőrviccet vagy szórakoztató történetet a rend őreinek rovására. És valljuk be, nem minden esetben kapják meg a kellő tiszteletet sem. Bezzeg a harmincas években!

„Ma két ízben is ítélkezett a rendőri büntető bíró olyan fehérvári fiatal emberek felett, akik a rendőrrel, mint hatósági közeggel szemben nem viselkedtek megfelelő módon. Ifj. Albrecht János Erzsébet-úti péksegéd volt az egyik, aki rendőrnek ellenszegült, ezért 50 pengő pénzbüntetéssel sújtották, a másik ember, aki nem tisztelte a rendőrben a hatóság képviselőjét, Méhész István, ő 30 pengős pénzbüntetést kapott.”

Lenne dolga a tisztelt rendőri büntetőbírónak a mai fiatal emberekkel és sajnos az ifjú hölgyekkel is. Éppen ezért maradjunk most inkább a harmincas években, ahol az igazságszolgáltatás ugyancsak szigorúan lesújtott az engedély nélküli rádiózókra is. Hogy mit jelent engedély nélküli rádiózni? Nézzük!

„A hatóság szigorúan bünteti az ugynevezett rádió orvhallgatókat, akik hallgatják a rádióműsört anélkül, hogy készülékeiket bejelentették illetve, hogy a rádióért fizettek volna. Ma három ilyen rádió orvhallgatót elítélte a rendőrségi büntető bíró. [...] A rendőrség elrendelte mindhárom egyén készülékének elkobzását.”

A rendszerváltás utáni generációnak valószínűleg nehéz elképzelni, hogy valamikor a rádióhallgatás is előfizetéssel volt csak lehetséges.

A korai harmincas évek hírei után derítsük ki, hogyan zajlott a készülődés az 1938-as jubileumi év tavaszi és nyári eseményeire.

Tessék választani!

Miután február 19-én egy megemlékezés keretében bemutatták emlékiratait, a Szent István Emlékév jegyében köztéri szobrot is állítanak Csitáry G. Emilnek, Székesfehérvár egykori polgármesterének. Két alkotó fogadta el a felkérést, az általuk készített makettek most a Városháza első emeleti aulájában bárki megtekintheti és véleményezheti. Az egykori, meghatározó közéleti vezető mellszobra a Rózsa-ligetben lesz felállítva, Csitáry G. Emil július 29-i születésnapjának évfordulójához kapcsolódóan. Székesfehérvár ünnepi évének egyik kiemelt terve volt ez a szoborállítás, amelyre alkotói pályázatot írtak ki. Az önkormányzat felkérését ketten fogadták el, az általuk készített 1:1-es arányú viaszmodelleket most a Városháza első emeleti aulájában állították ki. A két szobormintát három héten át láthatják az érdeklődők az Aba-Novák secco és annak terveivel együtt a Városháza első emeletén.

forrás: fehevar.hu

„Legutóbb újságíró vendégei voltak Székesfehérvárnak. A budapesti idegenforgalmi újságírók szindikátusának tíz tagja érkezett a városba, hogy megtekintsék az idei országos jelentőségű események színhelyét s tájékozódjanak Székesfehérvár fejlődéséről. [...] Miután a Prohászka emléktemplomot s a Sportcsarnokot megtekintették, a városházára mentek s itt dr. Csitáry G. Emil polgármester kimerítően tájékoztatta őket a város történetéről, fejlődésének fázisairól, Székesfehérvár gazdasági fejlődéséről, valamint a szentív rengeteg eseményeinek időpontjáról, vázolta, mikor s hol lesz a vitézi várományosok avatása, az eucharisztikus kongresszus fehérvári programja, a Szent István emléket megörökíteni hivatott székesfehérvári országgyűlés, amikor a magyar törvényhozás mindkét háza egy napon tárgyalja le a törvényt s Horthy Miklós kormányzó.

A jó órahosszáig tartó tájékoztatás után megmutatta a polgármester a vendégeknek a megújult városháza belső berendezését, az új közgyűlési terem remek freskójával, felirataival stb. [...] Ezután autóbusszal a szőlőhegyre rándultak ki az újságírók ott megcsodálták a Bory várat, melynek temérdek látványját, művészi kincseit maga Bory Jenő mutogatta nekik.”

A részletes információk mellett a sajtó munkatársai nagyszerű vendéglátásban is részesültek, hiszen eltávozásuk előtt gazdag terítéssel búcsúztatta őket a város vezetése. Ezek után csakis a legjobbakat írhatták városunkról.

Ami talán még az országos visszhangnál is fontosabb, hogy Szent István kökorporsója végre elfoglalhatta méltó helyét, itt Székesfehérváron.

„Az ásatási területet lezáró árkádsor főépülete tudvalevően az új várkapu mellett a Szent István mauzóleum, amelyet Szent István mintegy 30 métermázsa súlyú kökorporsójának elhelyezésére építettek. A korporsót már korábban lehozták Budapestről a Nemzeti Múzeumból s tegnap elhelyezték az épülő mauzóleumban. A munkásoknak elég súlyos feladatot jelentett a nehéz kökorporsó beillesztése végleges helyére.”

A város a külső megújulás és a nagyszabású ünnepségek mellett a kulturális fejlődésre is nagy hangsúlyt fektetett. Mi sem bizonyítja

jobban, mint a rendszeres idegenforgalmi képzés, melynek előadásán a köztisztviseltekben álló dr. Say Géza vezette be a hallgatóságot Fehérvár művészettörténeti múltjába és jelenébe.

„Csütörtökön délután öt órakor az idegenvezető tanfolyam előadássorozatának keretében a leánygimnázium dísztermében dr. Say Géza tanácsos, festőművész tartott előadást Székesfehérvár képzőművészetéről és képzőművészeti alkotásairól. Először a képzőművészet fejlődését mutatta be. [...] A török megszállás ideje a képzőművészeti alkotásokra is rányomta bélyegét, ezután a barokk korszak, majd a modern irányzat következett. Székesfehérvárnak a régi, olasz hatású képzőművészeti emlékei a Szent Anna kápolna és az lenne a szentistvánkori bazilika, amelynek azonban alapfalai vannak meg. A török korból semmi emléke nem maradt Székesfehérvárnak. A barokk építészet nagyszerű alkotásai a városban a szeminárium, a székesegyház, a ciszterciak rendháza és temploma. [...] A legújabb művészeti irány alkotása Székesfehérvárott Pásztor János országos hírű hősi emléke, a Lux-féle Szent Imre szobor, amely a lilomos királyfit ábrázoló szobrok közt legjobb az egész országban. Hatásos Ohmann Béla Kálmáncsaj szobra, felállítás alatt van Moiret Ödön Nagy Lajos szobra, ezt a szeminárium porta melletti falába állítják bele, mint Nagy Lajos királyról az első szoborművet Magyarországon. [...]

Ismertette ezután Kontully Béla freskóját a városháza új közgyűlési termében, az Aba-Novák féle munkákat, amelyek a párisi kiállításon, ahonnán hozzánk kerültek, igen nagy feltűnést keltek...”

Páran talán egyetértenek velem abban, hogy napjainkban sem ártana rendszeresen hallgatni ilyen vagy hasonló témájú előadásokat. Sokan érdektelenségből, saját hibájukból vagy éppen saját hibájukon kívül semmit sem tudnak és nem is akarnak tudni környezetük múltjáról, sok esetben jelenéről sem. Ékes példája ennek, amikor a 16 éves diák társaihoz hasonlóan kijelenti: „Nem szeretem a történelmet, felesleges” – majd rágyújt. A kiművelt emberfők sokasága még késik...

Csitáry-Hock Dávid

A Székesfehérvár és Vidéke terjesztési pontjai:

67 Étterem & Bistro – Jókai u. 1-3.
 Aranybulla Könyvtár – Köfém ltp. 1.
 Árpád Fürdő – Kossuth u. 12.
 Árpikép Galéria – Kossuth u. 3.
 A Szabaművelődés Háza – Fürdő sor 3.
 Bányató Vendéglő – Zsolnai út 39
 Budai úti könyvtár – Budai út 44-46.
 Café el Burrito Gris – Fő u. 11.
 Caffé Mauro – Kossuth u. 4.
 Castrum Lovagi Étterem – Várkörút 3.
 Corvinus Cafe – Országzászló tér 1.
 Depónia Kft. – Sörház tér 3.
 Diófa Vendéglő – Kadocsa u. 32/a
 Dominó Panzió – Fiskális u. 111.
 Duran Szendvicsüzlet – Fő u.
 Elixir Café & Bar – Fő u. 15.
 Fehérvári Civil Központ – Rákóczi út 25.
 Fejér Megyei Művelődési Központ – III. Béla király tér 1.
 Fejérvíz Zrt. – Király sor 3-15.
 Flaschner műközségi mester – Juhász Gy. u. 1.
 Gárdonyi Géza Művelődési Ház és Könyvtár – Sóstó 1.
 Gazdaság Háza – Hosszúsétátér 4-6.
 Hatpöttyös Étterem – Szent István tér 9.
 Hiemer-ház – Oskola u. 2-4.
 Hermann László Zeneiskola – Városház tér 3.
 Hetedhét Játékmúzeum – Oskola u. 2-4.
 Hold Antikvárium – Vasvári P. u. 3.
 Il Fiore Pizzéria – Ady E. u. 20.
 Isztambul Grill – Táncsics M. u. 6.
 Jázmin Teázó – Fő u. 13.

Karsai Zrt. – Alba Ipari Zóna
 Kavalkád Music Pub – Várkörút 19.
 Kírt Optika – Kossuth u. 14.
 Kiskakas vendéglő – Kelemen B. út 93.
 Kiskulacs Vendéglő – Budai u. 26.
 Kodolányi Étterem – Szabadságharcos út 59.
 Kodolányi János Főiskola – Sörház tér 1.
 Lorenzo Étterem – Fő u. 5.
 Macher Kft. – Sóstói út 1.
 Megyeháza – Szent István tér 9.
 Menta Cafe and Lounge – Koronázó tér 3.
 Miss Tee Teabolt és Kávézó – Ady E. u. 32., 1. em.
 Papírgaléria – Oskola u. 11.
 Passage Bisztró és Kávézó – Rákóczi u. 1.
 Pátria Kávéház és Étterem – Városház tér 1.
 Pelikán Galéria – Kossuth u. 3-13. udvara
 Petőfi Kultúrtér – Arany J. u. 22.
 Picur Büfé – Csala
 Polgármesteri Hivatal – Városház tér 1.
 Prága Söröző és Kávézó – Fő u. 1.
 Semiramis kávézó – Mátyás király körút 1.
 Spagetti Ház – Kégl Gy. u. 25.
 Szent István Király Múzeum – Fő u. 6.
 Szent István Művelődési Ház – Liszt F. utca 1.
 Táncháza – Malom u. 6.
 Tóparti Gimnázium – Fürdő sor 3.
 Vadászkiert Panzió – Mórincz Zs. u. 1.
 Vajda János Könyvesbolt – Fő u. 2.
 Városi Képtár – Deák Gyűjtemény – Oskola u. 10.
 Videoton Oktatási Központ – Berényi u. 101.
 Vörösmarty Mihály Könyvtár – Bartók B. tér 1.

Székesfehérvár és Vidéke • Társadalmi, közművelődési és szépirodalmi közlöny • Főszerkesztő: Csitáry-Hock Tamás • Kiadja az Alba Civil Média Szociális Szövetkezet, Székesfehérvár, Tobak u. 17. • Megjelenés: minden páros héten, csütörtökön • Hirdetésfelvétel: albacivilmedia@gmail.com, telefon: 22/781-030 • Tördelés, nyomdai előkészítés: Alba Civil Média Szociális Szövetkezet • Nyomtatás: ALTO Nyomda Szolgáltató és Kereskedelmi Kft., Székesfehérvár, Irányi D. u. 6. • Ingyenes kiadvány • A Székesfehérvár és Vidéke megjelenik 5000 példányban • ISSN 2063-9260

Hirdetesszervezés, ügyintézés: Turi Zita, marketing vezető • Hirdetésfelvétel: a megjelenés előtti héten pénteken 16 óráig. Kérje árajánlatukat telefonon vagy e-mailen: 22/781-030; 22/419-070 • 06-30/906-5988; mediacivil@gmail.com vagy albacivilmedia@gmail.com

ACM
 ALBA CIVIL MÉDIA
 Szociális Szövetkezet